

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 91/2019-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. januára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a maloletej [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova 10/20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 19/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], a maloletej [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 19/2013 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDACTED], a maloletej [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie každej v sume po 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré im je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice I je povinný nahradiť [REDACTED], a maloletej [REDACTED] [REDACTED] trovy konania v sume 658,55 € (slovom šesťstopäťdesiatosem eur a päťdesiatpäť centov) na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Ivety Rajtákovovej, Štúrova 10/20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“), a maloletej [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej aj „maloletá“, spolu ďalej aj „sťažovateľky“), [REDACTED], vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 P 19/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, priložených príloh a vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 21 P 19/2013 vyplýva, že okresným súdom je na základe návrhu, ktorý podala sťažovateľka, vedené napadnuté konanie o rozvod a úpravu práv a povinností k maloletej proti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „odporca“).

3. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 21 P 19/2013 z 13. júna 2017 rozviedol manželstvo sťažovateľky a odporcu, maloletú zveril do osobnej starostlivosti sťažovateľky, odporcu zaviazal povinnosťou prispievať pre maloletú výživným v sume 100 € mesačne a styk odporcu s maloletou zakázal. Ďalším výrokom uložil maloletej, sťažovateľke a odporcovi podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení a rozhodol o trovách konania.

4. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 8 CoP 355/2017 z 28. marca 2018 zrušil rozsudok okresného súdu sp. zn. 21 P 19/2013 z 13. júna 2017 v napadnutom výroku o zákaze styku odporcu s maloletou a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 21 P 19/2013 z 30. júla 2019 rozhodol tak, že styk odporcu s maloletou neupravuje. Ďalšími výrokmi okresný súd rozhodol o trovách konania.

6. Sťažovateľky po chronologickom opise napadnutého konania poukazujú na skutočnosť, že napriek ich aktívnej snahe urýchliť znalecké dokazovanie v predmetnej veci s cieľom právoplatného ukončenia napadnutého konania okresný súd naďalej pokračuje v „kontraproduktívnom nariadovaní znaleckého dokazovania“, vytvárajúc prietahy v napadnutom konaní.

7. Sťažovateľky v ústavnej sťažnosti poukazujú aj na obdobie nečinnosti okresného súdu: „V postupe súdu sa taktiež odohralo obdobie absolútnej nečinnosti súdu, a to od 4. 12. 2014, kedy bolo súdu doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach, ktorým zmenil napadnuté uznesenie súdu, až do 12. 1. 2016, kedy bolo nariadené pojednávanie. Táto nečinnosť teda trvala jeden rok, čo pri celkovej dĺžke konania šesť rokov predstavuje významný časový úsek. Súd pritom neudal akýkoľvek dôvod, oprávňujúci jeho neaktivitu.“

8. Na základe uvedeného sťažovateľky navrhujú, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľiek:

- na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

- na prejednanie vecí v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

bolo postupom Okresného súdu Košice I v konaní pod sp. zn. 21P/19/2013 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Košice I pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľiek.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Košice I, aby konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/19/2013 bez prietáhov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke v 1. rade finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- €.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke v 2. rade finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- €.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Procesný postup ústavného súdu, vyjadrenie okresného súdu k ústavnej sťažnosti a replika sťažovateľiek

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 91/2019-22 z 5. novembra 2019 ju podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

10. Po predchádzajúcej výzve ústavného súdu sa k ústavnej sťažnosti písomne vyjadril prípisom sp. zn. 1 SprV 698/2019 z 2. decembra 2019 predseda okresného súdu, ktorý v relevantnej časti svojho vyjadrenia uviedol:

„Povaha predmetu konania, teda rozvod, úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu si vyžaduje osobitnú starostlivosť o naplnenie účelu konania, a preto trvanie napadnutého konania viac ako päť a pol roka je už samo osebe neprimerané. Preto

sťažnosť [REDAKOVANÉ], sa javí ako opodstatnená. Pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia navrhujeme prihliadnuť aj na správanie sa sťažovateľky, ktorá procesnými návrhmi na vylúčenie sudkyne, znalkyne a pod. prispela k neprimeranému predĺženiu konania.“

11. Vyjadrenie predsedu okresného súdu ústavný súd zaslal na prípadné zaujatie stanoviska sťažovateľkám, ktoré v reakcii v prípise zo 16. decembra 2019 zdôraznili, že „... námietka zaujatosti vznesená sťažovateľkou v I. rade dňa 10. 4. 2017 predĺžila konanie o necelé 2 mesiace, keďže už 7. 6. 2017 bol v konaní vynesovaný rozsudok.“. Ďalej uviedli, že „Námietka voči znalkyni PhDr. Eve Sklenárovej bola opodstatnená vzhľadom na to, že jej súd vyhovel a do konania pribral iného znalca.“. Sťažovateľky vo svojom vyjadrení taktiež poukázali na rozhodovaciu činnosť ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) v obdobných veciach. V závere uviedli, že netrvajú na výroku, ktorým by ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov, a to s poukazom na tú skutočnosť, že napadnuté konanie už bolo právoplatne skončené.

12. Okresný súd vo svojom vyjadrení z 2. decembra 2019 oznámil ústavnému súdu, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom. Podobne sa vyjadrili aj sťažovateľky, ktoré vyjadrili súhlas s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom vo svojom vyjadrení zo 16. decembra 2019.

13. Na podklade uvedeného ústavný súd so súhlasom všetkých účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v tejto veci od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Chronológia procesných úkonov v napadnutom konaní

14. Ústavný súd z vyžiadaného spisového materiálu zistil nasledujúci priebeh napadnutého konania:

- 1. februára 2013 podala okresnému súdu sťažovateľka návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletej,
- 21. februára 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku,
- 8. marca 2013 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že zaplatila súdny poplatok,
- 11. apríla 2013 okresný súd doručoval návrh odporcovi na vyjadrenie, vyžiadal si súdny spis sp. zn. 22 P 193/2012, žiadal o prešetrenie pomerov účastníkov konania Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice (ďalej len „kolízny opatrovník“), zisťoval výšku príjmu sťažovateľky a odporcu, uznesením ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka a poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach,
- 26. a 30. apríla 2013 zamestnávateľa sťažovateľky a odporcu doručili okresnému súdu doklady o výške ich príjmov,
- 14. mája 2013 doručil okresnému súdu správu kolízny opatrovník,
- 15. mája 2013 okresnému súdu bola doručená nedoručená zásielka pre odporcu,
- 28. augusta 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 2. október 2013,
- 2. októbra 2013 sa konalo pojednávanie na okresnom súde (prítomní účastníci konania a ich právni zástupcovia s tým, že okresný súd vypočul sťažovateľku a pojednávanie odročil na 3. december 2013),
- 17. októbra 2013 okresný súd žiadal o pripojenie vyšetrovacieho spisu vo veci trestného konania vedeného proti odporcovi,
- 21. októbra 2013 odporca doručil okresnému súdu námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi Mgr. Gizele Pavelovej,
- 6. novembra 2013 bol súdny spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti doručený krajskému súdu, ktorý následne námietku zaujatosti doručoval právnej zástupkyňi sťažovateľky na vyjadrenie, právna zástupkyňa sťažovateľky doručila 20. novembra 2013 krajskému súdu svoje vyjadrenie,
- 27. novembra 2013 krajský súd uznesením rozhodol tak, že sudkyňa Mgr. Gizela Pavelová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci,
- 2. decembra 2013 bol súdny spis doručený okresnému súdu,
- 2. decembra 2013 právny zástupca odporcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu podanej námietky zaujatosti a tiež vzhľadom na kolíziu pojednávaní. Následne okresný súd odročil pojednávanie na 7. január 2014,

- 3. decembra 2013 okresný súd doručoval účastníkom konania uznesenie krajského súdu z 27. novembra 2013, ktorým rozhodol o námietke zaujatosti,
- 7. januára 2014 okresný súd zrušil pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne a odročil ho na 4. február 2014. Právny zástupca odporcu následne žiadal o určenie iného termínu pojednávania vzhľadom na kolíziu pojednávanií s tým, že oznámil aj iné termíny, keď sa zúčastňuje pojednávanií v iných konaniach. Okresný súd následne nariadil pojednávanie na 11. február 2014,
- 10. februára 2014 okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 11. február 2014 z rodinných dôvodov zákonnej sudkyne a odročil ho na 11. marec 2014,
- 11. marca 2014 boli na pojednávanií prítomní účastníci konania, ich právni zástupcovia a kolízny opatrovník. Okresný súd na pojednávanií vypočul sťažovateľku a odporcu, následne ho odročil na 29. apríl 2014 s tým, že si vyžiada relevantné rozhodnutia z trestného konania,
- 12. marca 2014 okresný súd žiadal zamestnávateľov sťažovateľky a odporcu o oznámenie aktuálnej výšky ich príjmu,
- 20. marca 2014 a 7. apríla 2014 zamestnávatelia doručili okresnému súdu vyžiadajú informáciu o výške príjmu sťažovateľky a odporcu,
- 29. apríla 2014 právna zástupkyňa sťažovateľky ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávanií vzhľadom na ochorenie maloletej, ktorú sťažovateľka sprevádzala na ošetrovanie. Na pojednávanií boli prítomní odporca, jeho právny zástupca a kolízny opatrovník. Okresný súd následne pojednávanie odročil na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania,
- 6. mája 2014 právna zástupkyňa sťažovateľky doručila okresnému súdu potvrdenie, podľa ktorého sťažovateľka sprevádzala maloletú na celodennom lekárskom ošetrovaní,
- 7. mája 2014 okresný súd vyzval materskú školu, ktorú navštevuje maloletá, a zamestnávateľa sťažovateľky, aby mu oznámili prítomnosť maloletej, resp. sťažovateľky v dňoch 24. apríla až 29. apríla 2014,
- 7. mája 2014 okresný súd uznesením uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 100 € na základe § 147a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“),

- 21. mája 2014 zamestnávateľ sťažovateľky doručil okresnému súdu podanie o jej prítomnosti v zamestnaní v rozhodnom čase,

- 29. mája 2014 podala sťažovateľka odvolanie proti uzneseniu okresného súdu zo 7. mája 2014. Okresný súd odvolanie doručoval 12. júna 2014 odporcovi a kolíznemu opatrovníkovi. Odporca doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu 9. júla 2014,

- 10. júla 2014 okresný súd predložil súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní,

- 15. júla 2014 došiel súdny spis krajskému súdu,

- 27. novembra 2014 krajský súd rozhodol uznesením tak, že zmenil uznesenie okresného súdu a sťažovateľku zaviazal nahradiť odporcovi sumu 15 €,

- 4. decembra 2014 bol súdny spis doručený okresnému súdu. Okresný súd následne doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania,

- 20. februára 2015 sťažovateľka doručila okresnému súdu podanie, v ktorom poukazuje na vypracované znalecké posudky v trestnom konaní, z ktorých malo vyplynúť aj odporúčanie, aby maloletá nebola opakovane vystavovaná výsluchom. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla, aby v predmetnom konaní nebolo opakovane nariadňované znalecké dokazovanie, ale aby si okresný súd vyžiadal vyšetrovací spis. K podaniu priložila sťažovateľka aj upovedomenie o začatí trestného stíhania vo veci sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona a tiež uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice z 1. decembra 2014, ktorým pribral do konania Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie na účely vypracovania znaleckého posudku,

- 8. decembra 2015 okresný súd nariadil pojednávanie na 12. január 2016,

- 12. januára 2016 boli na pojednávaní prítomní účastníci konania, ich právni zástupcovia a kolízny opatrovník. Okresný súd zisťoval výsledok trestného stíhania, výsledky znaleckého dokazovania v tomto konaní, vypočul účastníkov konania a kolízneho opatrovníka a pojednávanie odročil na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania,

- 28. januára 2016 okresný súd rozhodol uznesením tak, že nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychológie PhDr. Ľubomírou Gallovou a uložil jej, aby vypracovala znalecký posudok v lehote 50 dní od doručenia súdneho spisu,

- 18. februára 2016 odporca doručil okresnému súdu podanie a navrhol vypustiť otázku pre znalkyňu týkajúcu sa možného sexuálneho zneužívania s prihliadnutím na odporúčania znalcov vyslovené v trestnom konaní,

- 19. februára 2016 sťažovateľka doručila okresnému súdu námietky proti ustanovenej znalkyni, ktoré následne odôvodnila v podaní doručenom 29. februára 2016. Sťažovateľka žiadala, aby znalecký posudok vyhotovil znalecký ústav, ktorý by posúdil závery dosiaľ vypracovaných znaleckých posudkov,

- 4. apríla 2016 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. máj 2016,

- 14. apríla 2016 okresný súd uznesením rozhodol, že znalkyňa PhDr. Ľubomíra Gallová nie je vylúčená zo znaleckých úkonov v predmetnom konaní. Okresný súd následne zrušil pojednávanie nariadené na 3. máj 2016,

- 2. mája 2016 okresný súd zaslal súdny spis znalkyni na účely vypracovania znaleckého posudku,

- 23. mája 2016 odporca doručil okresnému súdu podanie, v ktorom žiadal, aby okresný súd rozhodol o jeho predošlom návrhu na vypustenie otázky pre znalkyňu týkajúcej sa sexuálneho zneužívania. V prípise z 30. mája 2016 okresný súd reagoval na podanie odporcu s tým, že jeho podanie vyhodnotil ako vyjadrenie k nariadeniu znaleckého posudku,

- 4. júla 2016 znalkyňa požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 22. júla 2016,

- 29. júla 2016 okresný súd uznesením predĺžil lehotu na vypracovanie znaleckého posudku do 22. augusta 2016. Predmetné uznesenie okresný súd nedoručoval účastníkom z dôvodu, že znalkyňa predložila 3. augusta 2016 vypracovaný znalecký posudok,

- 18. augusta 2016 okresný súd uznesením priznal súdnej znalkyni odmenu,

- 1. decembra 2016 bolo okresným súdom nariadené pojednávanie na 19. december 2016,

- 13. decembra 2016 boli okresnému súdu doručené podania od zamestnávateľov sťažovateľky a odporcu,

- 16. decembra 2016 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu odporcu o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu,

- 19. decembra 2016 okresný súd vyhovel žiadosti právneho zástupcu odporcu a pojednávanie odročil na 25. január 2017,

- 23. januára 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu odporcu o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu,

- 25. januára 2017 okresný súd žiadosti právneho zástupcu odporcu vyhovel a pojednávanie odročil na 22. marec 2017,

- 22. marca 2017 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 27. marec 2017 na účely vypočutia sťažovateľky a maloletej,

- 27. marca 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľky o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním a taktiež bolo okresnému súdu zo strany právnej zástupkyne sťažovateľky doručené oznámenie o neúčasti maloletej na nariadenom výsluchu,

- 27. marca 2017 okresný súd vyhovel žiadosti právnej zástupkyne sťažovateľky a pojednávanie odročil na 12. apríl 2017,

- 10. apríla 2017 bola okresnému súdu doručená právnu zástupkyňou sťažovateľky námietka zaujatosti proti zákonnej sudkyni,

- 12. apríla 2017 bolo nariadené pojednávanie odročené na 7. jún 2017 pre nedostavenie sa sťažovateľky, ktorú bolo potrebné vypočuť a ktorá sa nedostavila pre vznesenú námietku zaujatosti,

- 11. mája 2017 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu odporcu o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním,

- 17. mája 2017 okresný súd vyhovel žiadosti o odročenie nariadeného pojednávania,

- 24. mája 2017 bol okresnému súdu sťažovateľkou doručený súkromný znalecký posudok č. 26/2017 a zároveň bola doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľky o odročenie nariadeného pojednávania pre kolíziu s iným pojednávaním,

- 26. mája 2017 bolo okresným súdom nariadené pojednávanie na 13. jún 2017,

- 13. júna 2017 sa konalo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok,

- 13. júla 2017 bol okresným súdom expedovaný písomne vypracovaný rozsudok účastníkom konania,

- 22. augusta 2017 bolo okresnému súdu doručené odvolanie podané odporcom,

- 19. októbra 2017 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu odporcu,
- 13. decembra 2017 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní,
- 6. februára 2018 odporca doručil čiastočné späťvzatie podaného odvolania,
- 4. apríla 2018 bolo okresnému súdu doručené uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 CoP 355/2017 z 28. marca 2018, ktorým krajský súd zrušil odvolaním napadnutý výrok rozsudku z 13. júna 2017,
- 27. apríla 2018 bolo okresným súdom nariadené pojednávanie na 27. jún 2018,
- 27. júna 2018 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 2. október 2018 na účely predvolania psychologičky, ktorá pracuje s maloletou,
- 3. júla 2018 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou PhDr. Evou Sklenárovou,
- 26. júla 2018 bola okresnému súdu právnu zástupkyňou sťažovateľky doručená námietka zaujatosti proti znalkyni PhDr. Eve Sklenárovej,
- 15. augusta 2018 bolo okresnému súdu doručené podanie súdnej znalkyne PhDr. Evy Sklenárovej, ktorá sa vzdala vypracovania znaleckého posudku,
- 18. septembra 2018 okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie znalcami RNDr. Mgr. Dušanom Kešickým a PhDr. Igorom Obuchom,
- 27. septembra 2018 bolo okresným súdom pojednávanie nariadené na 2. október 2018 odročené na neurčito z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania,
- 25. marca 2019 boli okresnému súdu doručené znalecké posudky č. 37/2019 a 5/2019,
- 18. apríla 2019 bolo vydané uznesenie o priznaní odmeny súdnym znalcom,
- 29. apríla 2019 bolo okresným súdom nariadené pojednávanie na 12. jún 2019,
- 7. júna 2019 bola okresnému súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľky o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne,
- 10. júna 2019 okresný súd vyhovel žiadosti a nariadené pojednávanie odročil na neurčito,
- 10. júla 2019 okresný súd nariadil pojednávanie na 30. júl 2019,

- 30. júla 2019 sa konalo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok.

IV.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

15. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

16. Sťažovateľky sa v posudzovanej veci domáhajú vyslovenia porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESĽP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 194/2019).

18. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

19. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

20. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“).

21. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie mohlo odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa museli oznámiť.

22. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a čl. 12 CMP, podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa Civilného sporového poriadku), resp. účastníkov konania (podľa Civilného mimosporového poriadku) a iných osôb. V zmysle § 5 SSP sa týmto základným princípom civilného sporového konania spravuje aj konanie pred správnym súdom. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

V.

Posúdenie vecí ústavným súdom

23. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 155/2018) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07, I. ÚS 194/2019). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateliek.

24. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd uvádza, že predmetom konania je rozhodovanie o rozvode manželstva s'ťažovateľky a odporcu a konanie o úprave pomerov manželov k maloletej na čas po rozvode (§ 100 CMP). Z právneho hľadiska predmetnú vec možno považovať za bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov. Ako faktický prvok zložitosti veci ústavný súd vyhodnotil skutočnosť, že súčasne s napadnutým konaním okresného súdu prebiehalo trestné konanie, v rámci ktorého bol odporca trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona voči maloletej. Výsledok trestného konania mal nepochybne vplyv na rozhodnutie okresného súdu v prerokúvanej veci. Zisťovanie toho, či bol špecifikovaný zločin spáchaný, záviselo aj od znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonávané v trestnom konaní opakovane. Znalecké dokazovanie bolo vykonávané odborným vyšetrením maloletej a samotní znalci odporúčali nevystavovať opakovane maloletú vyšetreniu rozhovorom zameraným na skutkové okolnosti, ktoré mali predstavovať naplnenie vymedzenej skutkovej podstaty. Podľa názoru ústavného súdu uvedená skutočnosť prispela výrazne k celkovému trvaniu napadnutého konania.

25. V rámci tohto kritéria ústavný súd považoval osobitne za potrebné prihliadnúť na to, že napadnuté konanie sa týka aj úpravy pomerov rodičov – sťažovateľky a odporcu k ich maloletej dcére.

26. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína právne závery ESLP, ktoré uviedol vo svojej judikatúre. Európsky súd pre ľudské práva „berie do úvahy významnosť veci z pohľadu sťažovateľa a vytvoril tri druhy rýchlosti, a to primeranú, osobitnú a výnimočnú. Výnimočnú rýchlosť vyžaduje súd pri rozhodovaní vecí týkajúcich sa rodičovských práv...“ [SVÁK, J. a kolektív. *Advokát pred európskymi súdmi (praktický sprievodca)*. Žilina : Poradca podnikateľa spol. s r. o., 2004, s. 43.].

27. Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku vo veci Fiala proti Českej republike z 18. júla 2006 uviedol, že prípady týkajúce sa starostlivosti o deti je teda nevyhnutné prejednávať so všetkou rýchlosťou (bod 76; porovnaj tiež rozsudky vo veciach Nuutinen proti Fínsku z 27. 6. 2000, Voleský proti Českej republike z 29. 6. 2004). Rovnako tak uviedol, že veci „týkajúce sa starostlivosti o deti je nevyhnuté prejednávať rýchlo. Prieťahy v niektorej fáze konania možno tolerovať len za podmienky, že celková doba konania nebude neprimeraná.“ (rozsudok vo veci Nuutinen proti Fínsku z 27. 6. 2000, bod 110, porovnaj tiež rozsudok vo veci Hokkanen proti Fínsku z 23. 9. 1994, bod 72). V rozsudku vo veci Kříž proti Českej republike z 9. januára 2007 uviedol: „V tomto ohľade Súd pripomína, že žalovanému štátu náleží zaistiť si prostriedky umožňujúce riešiť prípady týkajúce sa maloletých detí s najvyššou rýchlosťou, napriek prípadným rozporom medzi rodičmi týchto detí.“ (bod 74 rozsudku).

28. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného na hodnotenie prípadných zbytočných prieťahov v súdnom konaní ústavný súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by signalizovali nedostatočnú aktivitu či súčinnosť zo strany sťažovateľiek ako účastníčok napadnutého konania, čo vylučuje možnosť konštatovania zodpovednosti sťažovateľiek za zistené zbytočné prieťahy posudzovaného konania.

29. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľky proti zákonnej sudkyni, ktorú sťažovateľka vznesla 12. apríla 2017, ako aj námietku zaujatosti sťažovateľky proti znalkyni PhDr. Eve Sklenárovej vznesenú sťažovateľkou 26. júla 2018, na ktoré poukazuje okresný súd vo svojom vyjadrení z 2. decembra 2019 ako na úkony účastníčky konania, ktorými táto prispela k neprimeranému predĺženiu napadnutého konania, k tomu ústavný súd uvádza, že uvedenou procesnou aktivitou sťažovateľky (v časti týkajúcej sa vznesenej námietky proti súdnej znalkyni opodstatnenou, pozn.) došlo k predĺženiu napadnutého konania o 4 a po mesiaca. Ústavný súd však pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných sťažovateľovi ako účastníkovi konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie svojho práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy, ktoré by bolo možné pripísať na vrub okresnému súdu (m. m. I. ÚS 31/01). Sťažovateľky si za daných okolností musia byť vedomé toho, že k predĺženiu predmetného konania minimálne v rozsahu 4 a pol mesiaca došlo aj v dôsledku ich procesnej aktivity, avšak uvedená aktivita vzhľadom na celkovú dobu trvania napadnutého konania nemala zásadný vplyv na záver ústavného súdu v otázke existencie porušenia sťažovateľkami označených práv.

30. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

31. V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd poukazuje na to, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu napadnuté konanie trvalo 6 rokov a 5 mesiacov a nebolo právoplatne skončené. Ústavný súd zároveň dodáva, že v napadnutom konaní ústavný súd už nálezom (na základe ústavnej sťažnosti odporcu, pozn.) sp. zn. II. ÚS 370/2016 z 26. októbra 2016 vyslovil porušenie

základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov.

31.1 Vo veci samej okresný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 21 P 19/2013 z 30. júla 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. augusta 2019.

31.2 V priebehu súdneho konania okresný súd v zásade postupoval bez zbytočných priet'ahov, zisťoval relevantné skutkové okolnosti a vykonával pojednávania. Okresný súd v napadnutom konaní 19-krát nariadil termín pojednávania, v ôsmich prípadoch boli pojednávania odročené z dôvodov na strane účastníkov konania (3. decembra 2013 – kolízia pojednávani právneho zástupcu odporcu, 29. apríla 2014 – neúčast' s'ťažovateľky z dôvodu ochorenia maloletej, 19. decembra 2016 – práceneschopnosť právneho zástupcu odporcu, 25. januára 2019 – práceneschopnosť právneho zástupcu odporcu, 27. marca 2019 – kolízia pojednávani právnej zástupkyne s'ťažovateľiek, 12. apríla 2019 – z dôvodu neprítomnosti s'ťažovateľky na pojednávani, ktorá sa pojednávania nezúčastnila kvôli vznesenej námietke zaujatosti proti zákonnej sudkyňi, 7. júna 2019 – kolízia pojednávani právneho zástupcu odporcu, 12. júna 2019 – práceneschopnosť právnej zástupkyne s'ťažovateľiek) a v dvoch prípadoch z dôvodov na strane zákonnej sudkyne (7. januára 2014 – práceneschopnosť zákonnej sudkyne, 11. februára 2014 – rodinné dôvody zákonnej sudkyne). V dvoch prípadoch boli nariadené pojednávania zrušené z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania (3. mája 2016, 2. októbra 2018). V relevantnom období sa vyskytlo obdobie nečinnosti v rozsahu jedného roka – v čase od 4. decembra 2014, keď bol súdny spis doručený okresnému súdu krajským súdom, do 8. decembra 2015, keď okresný súd nariadil pojednávanie na 12. január 2016. V tomto období okresný súd nevykonal žiaden procesný úkon, ktorý by smeroval k prerokovaniu a rozhodnutiu veci. Túto nečinnosť okresného súdu možno čiastočne akceptovať, keďže mohla súvisieť s otázkou znaleckého dokazovania. Okresný súd bezprostredne pred týmto obdobím nečinnosti vykonal pojednávanie 29. apríla 2014 a následne pojednávanie odročil na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania. Následne navrhovateľka doručila 20. februára 2015 okresnému súdu podanie, v ktorom poukázala na vyjadrenia znalcov v trestnom konaní, ktorí neodporúčali vystavovať maloletú ďalším výsluchom. Okresný súd na pojednávani 12. januára 2016 zisťoval výsledky trestného konania a tiež výsledky znaleckého dokazovania v tomto konaní. Znalecké dokazovanie nariadil 28. januára 2016 a súdny spis zaslal znalkyni 2. mája 2016.

V tomto časovom úseku sa okresný súd musel vysporiadať s námietkami sťažovateľky a odporcu, ktoré smerovali proti osobe znalkyne, ako aj otázkam položeným znalkyni. Dňa 3. augusta 2016 znalkyňa doručila okresnému súdu znalecký posudok a 18. augusta 2016 okresný súd súdnej znalkyni uznesením priznal odmenu. V období od 6. septembra 2016 do 20. októbra 2016 sa spis nachádzal na ústavnom súde v súvislosti s rozhodovaním o ústavnej sťažnosti odporcu, konanie o ktorej bolo na ústavnom súde vedené pod sp. zn. II. ÚS 370/2016. Dňa 1. decembra 2016 okresný súd nariadil termín pojednávania na 19. december 2016. V období od 19. decembra 2016 do 13. júna 2017 bol okresným súdom 7-krát nariadený termín pojednávania, avšak reálne sa v danej veci v uvedenom období uskutočnili len dve pojednávania, a to 22. marca 2017 a 13. júna 2017, keď okresný súd na pojednávaní rozhodol vo veci samej. V piatich prípadoch boli pojednávania odročené z dôvodov na strane účastníkov konania. Dňa 22. augusta 2017 bolo okresnému súdu doručené odvolanie proti rozsudku, ktorý okresný súd vyhlásil na pojednávaní 13. júna 2017. Krajský súd 28. marca 2018 uznesením sp. zn. 8 CoP 355/2017 rozhodol o podanom odvolaní proti napadnutému rozsudku okresného súdu z 13. júna 2017 tak, že predmetný rozsudok v napadnutej časti zrušil (v časti týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv k maloletej, pozn.) a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Po tom, ako bol okresnému súdu doručený spis zo strany krajského súdu (4. apríla 2018), sa na okresnom súde 27. júna 2018 uskutočnilo pojednávanie. Následne 3. júla 2018 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie a znalecký posudok bol okresnému súdu doručený 25. marca 2019. V tomto časovom úseku sa okresný súd musel vysporiadať s námietkami sťažovateľky, ktoré smerovali proti osobe pôvodne ustanovenej znalkyne, ktorá sa následne vzdala vypracovania znaleckého posudku, v dôsledku čoho musel okresný súd ustanoviť na účely vypracovania znaleckého posudku nového znalca. Po tom, čo bol okresnému súdu doručený znalecký posudok, okresný súd na pojednávaní 30. júla 2019 rozsudkom rozhodol vo veci samej. Pojednávanie, ktoré okresný súd v danom prípade nariadil na 7. jún 2019 bolo z dôvodov na strane sťažovateľky odročené.

31.3 Napriek zjavnej snahe okresného súdu postupovať v napadnutom konaní plynulo a jeho snahe prihliadnúť na záujmy maloletej je potrebné hodnotiť postup okresného súdu v napadnutom konaní, v ktorom o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletej rozhodoval viac ako 6 rokov, ako neprimeraný a neefektívny, teda taký, ktorým

boli spôsobené zbytočné prietahy v napadnutom konaní, čo v konečnom dôsledku sám uznal aj okresný súd vo svojom vyjadrení z 2. decembra 2019.

VI. Záver

K bodu 1 výrokovej časti nálezu

32. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom – neefektívnym postupom a nečinnosťou, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateliek na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

33. Ústavný súd dodáva, že aj keď zistil porušenie označeného základného práva sťažovateliek podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v napadnutom konaní, neprikázal mu už, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov, a to s poukazom na tú skutočnosť, že sťažovateľky na predmetnom výroku netrvali, keďže v čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti na ústavnom súde bolo napadnuté konanie na okresnom súde právoplatne skončené.

K bodu 2 výrokovej časti nálezu

34. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

35. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

36. Sťažovateľky sa domáhajú priznania primeraného finančného zadost'učinenia každá v sume 4 000 € z dôvodov uvedených v časti I tohto nálezu.

37. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

38. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci – predovšetkým predmet konania a v tomto náleze vymedzený prvok faktickej zložitosti veci, celkovú dĺžku konania, ako aj skutočnosť, že ústavný súd už v náleze sp. zn. II. ÚS 370/2016 z 26. októbra 2016 prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadost'učinenia každej zo sťažovateľiek v sume 2 500 €.

K bodu 3 výrokovej časti nálezu

39. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

40. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

41. Sťažovateľky si uplatnili nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním. Sťažovateľky uplatnený nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom nevyčísľali.

42. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

45. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2019 v sume 163,33 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2019 v sume 9,80 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Výsledná suma 548,79 € (dvakrát prevzatie a príprava – 81,66 €, t. j. 163,33 €; dvakrát podanie ústavnej sťažnosti – 81,66 €, t. j. 163,33 €; dvakrát vyjadrenie – 81,66 €, t. j. 163,33 €; šesťkrát režijný paušál za rok 2019 – 9,80 €, t. j. 58,80 €) bola navýšená o daň z pridanej hodnoty (20% zo sumy 548,79 €, teda o sumu 109,76 €), keďže právna zástupkyňa sťažovateľiek je platcom dane z pridanej hodnoty, čo ústavnému súdu preukázala kópiou osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Ústavný súd tak priznal sťažovateľkám náhradu trov konania v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 62 zákona o ústavnom súde vo výške 658,55 €.

46. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľiek (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

VII.

47. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu